

«Resistir no és tan sols propi d'anacoretas o ermitans. Existir és, en part, *resistir*.»¹

Big Fish (2021)
210x210
Acrílic sobre tela

Seria temptador centrar-se, tractant-se aquesta d'una exposició d'art, en el terme *poètica*—i endinsar-nos en el seu origen etimològic del grec *poiéō*, «fer»—. Essent les peces de caràcter pictòric, seria també una opció decantar-se per *estètica*—i establir un enllaç amb l'obra del també pintor Peter Weiss, sobre la capacitat de certes obres d'inspirar la revolució²—. Tanmateix, aquesta vegada potser resulta més interessant al·ludir al concepte de *resistència*—una força que s'oposa a una altra—.

James C. Scott ens parla de què, en moltes mostres d'art produïdes per les classes subalternes, podem trobar llavors d'oposició als poder hegemònics: sota aparences com ara la metàfora, l'eufemisme o la disfressa es troben atacs a les classes dominants que exerceixen la violència de manera directa i impune.³ Una pintada anònima a la paret versus un duel d'honor a mort entre cavallers: la primera, mínima però carregada de sentit, de ràbia; la segona, exagerada i ritual, absurdament viril.

Malgrat que les seves són pintades coloristes, Rafael Romero no ens enfronta en aparença a cap missatge evident quan llegim les seves imatges. Passegem la mostra i ens deixem emportar per l'observació calmada d'icones amb regust de caps de setmana llargs, de *calma chicha*, d'hedonisme despreocupat. Només esdevenim conscients de la seva intenció real una vegada abandonem la sala: en arribar al carrer ens envaeixen, lenta però inexorablement, ganes d'emular els personatges retratats; de viatjar els entorns on els hem observat, de submergir-nos en els tons vius i plens d'optimisme en els que els hem vist nadar. Es tracta d'estampes aparentment *inofensives*, però amb gat amagat: ens han inoculat una necessitat imperiosa de sentir joia de viure.

És potser aquesta la capacitat de resistència—que identificaríem equívocament com a passiva— continguda en les seves obres. Potser fins i tot és aquesta la seva funció última: temptar-nos a l'endurança davant l'apatia. A través d'una sèrie constant i industriosa, Rafael Romero sembla voler impulsar el públic a *voler fer i compartir intensament*. O el que en definitiva és el mateix: comminar-nos a *voler viure de manera plaent*.

JOAN MIQUEL PORQUER RIGO
Comissari d'exposició

1. Josep Maria Esquirol. *La resistència íntima: assaig d'una filosofia de proximitat*. Quaderns Crema, 2015.

2. Peter Weiss. *La estètica de la resistència*. Hiru, 1999

3. James C. Scott. *Los dominados y el arte de la resistencia*. Txalaparta, 2003.